

Prima instanță: Judecătoria Grigoriopol (jud: N. Costin)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Consiliul mun. Chișinău împotriva deciziei din 10 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Diyachenko Evgeniya privind contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 26.02.2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Diyachenko Evgeniya privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, Consiliul mun. Chișinău, prin decizia nr. 10/22-8 din 04 decembrie 2014, a transmis în locațiune Evgeniyei Diyachenko, pe un termen de trei ani, încăperile cu suprafața de 31,6 m.p., amplasate în mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinski nr. 3 (subsol).

Afirmă reclamantul că, în baza prevederilor art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul sub aspectul legalității adoptării deciziei menționate supra. În urma controlului, a constatat că decizia respectivă a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Menționează reclamantul că, prin notificarea nr. 1304/OT4-10 din 06.01.2015, a solicitat Consiliului mun. Chișinău anularea deciziei nr. 10/22-8 din 04 decembrie 2014, ca fiind emisă contrar legislației.

Susține reclamantul că, conform prevederilor art. 68 alin. (2), (3) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să

modifice sau să abroge actul contestat, în cazul în care, autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Invocă reclamantul că, la adoptarea deciziei, Consiliul mun. Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. alin. (2), (3), (5) al Legii nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală. Mai mult, Consiliul mun. Chișinău respectând prevederile legale în vigoare, urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a încăperii cu suprafața de 31,6 m.p. din str.Nicolae Zelinski 3 (subsol), fapt ignorat de către acesta.

Solicită reclamantul anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 10/22-8 din 04 decembrie 2014.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2015 a judecătorei Grigoriopol s-a admis acțiunea înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 10/22-8 din 04.12.2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinski, 3, (subsol) lui Diyachenko Evgheniya”.

Prin decizia din 10 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Consiliul mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 14 aprilie 2016 Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și de drept procedural.

Menționează recurentul că, instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și a dat o soluție neîntemeiată și ilegală pricinii.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia din 10 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, conform scrisorii de însoțire, nefiind datată (f.d. 91). Recurentul a declarat recurs la data de 14 aprilie 2016. Deci, Completul reține că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Consiliul mun. Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău împotriva deciziei din 10 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală